

Den nugældende Bestemmelse i § 41, Stk. 3, Nr. 4, er indsat for at opmuntre Invaliderne til at skaffe sig Fortjeneste ved personligt Arbejde ved Siden af Invaliderenten. Kombineret med Bestemmelsen i § 41, Stk. 1, hvorefter det fradragsfri Beløb er 40 pCt. af Grundbeløbet, betyder denne Bestemmelse praktisk talt, at en Invaliderentyder kan have en til den fulde Invaliderente svarende Arbejdsindtægt, før der sker Fradrag i Renten. Landsforeningen for vanføre og lemlæstede og Dansk Blindesamfund har imidlertid over for Regering og Rigsdag i den senere Tid, saaledes bl. a. under Behandlingen paa Rigsdagen af de i 1937 gennemførte Ændringer i Folkeforsikringsloven, fremsat indtrængende Henvendelser om yderligere Lempelser i Fradragsreglerne for Invaliderentydere, og for — i et vist Omfang — at yde en Kompensation for Ændringen i § 41, Stk. 1, hvorved man samtidig støtter Invaliderentyderne mest muligt i deres Bestræbelser for at sikre sig bedre Kaar, har man fundet det forsvarligt at stille Forslag om, at der ud over det fradragsfri Beløb skal bortses fra Indtægt ved personligt Arbejde, for saa vidt angaar et Beløb, svarende til Rentens fulde Grundbeløb.

Om denne Ændrings *Betydning for de enkelte Rentenydere* skal det bemærkes, at den vil bevirke en væsentlig Rente-forøgelse for de Rentenydere, hvis Indtægt ved personligt Arbejde ligger over 60 pCt. af Rentens Grundbeløb, idet de paagældende, naar det tillige tages i Betragtning, at det fradragsfri Beløb udgør 40 pCt. af Grundbeløbet, jfr. ovenfor, vil kunne have en *personlig Arbejdsfortjeneste svarende til 140 pCt. af Grundbeløbet*, før der sker Fradrag i Renten. Herved vil ikke saa faa af de knap 2 000 Invaliderentydere, der har Arbejdsindtægt, faa en efter Omstændighederne ganske betydelig Forhøjelse af deres Rente. Paa den anden Side bliver Ændringerne ikke til Gavn for helt den samme Kreds af Rentenydere, for hvem Forslaget under Nr. 1 medfører en — efter det oplyste dog uvæsentlig — Nedsættelse af Renten. Efter de foran nævnte, fra Direktoratet for Sygekassevæsenet modtagne Oplysninger, jfr. herved ogsaa de i Bemærkningerne under Nr. 1 anførte Tal, mener man at kunne regne med, at der i alt bliver 3—4 000 Rentenydere, der ingen Andel faar i den her omhandlede Kompensation, men som altsaa heller ikke, jfr. det foran under Nr. 1 anførte, faar nogen mærkbar Nedsættelse af Renten.

Finansielt vil det her omhandlede Forslag efter det af Direktoratet for Sygekassevæsenet oplyste antagelig medføre en Udgiftsforøgelse paa ca. 100 000 Kr.

3. Det foreslaas dernæst, at den i Folkeforsikringslovens § 73 fastsatte særlige Beskyttelse for Aldersrentenydere, der har oppebaaret Aldersrente efter Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 efter Opsættelse med Begæringens Indgivelse, erstattes af en Bestemmelse om, at Forskellen mellem de tidligere og de fremtidig gældende Grundbeløb udlignes ved Tillæg. De paagældende Bestemmelser, der findes i § 73, Stk. 1, 3die Pkt., gaar ud paa, at Aldersrentenydere, der ved Folkeforsikringslovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1933 oppebar Rente efter de i Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 for 66-, 67- eller 68-aarige gældende Regler, i intet Tilfælde kan faa lavere Rente end de vilde faa, saafremt de i Loven af 1927 fastsatte Grundbeløb stadig var gældende, dog med Regulering efter Pristallet i Overensstemmelse med § 85. Disse Grupper af Aldersrentenydere har derfor haft deres særlige Grundbeløb, saaledes at der har maattet opstilles særskilte Tabeller over Rentens Størrelse til disse Personer („tidligere Aldersrentenydere“). Det foreslaas nu, at disse Kategorier af Aldersrentenydere skal oppebære Renten efter det almindelige Grundbeløb efter Folkeforsikringslovens § 39 for de tilsvarende Aldersklasser. Herefter skal Aldersrentenydere, der under Loven af 1927 har oppebaaret Aldersrente efter Taksterne for 66-aarige, oppebære Renten efter Folkeforsikringslovens Takster for 65-aarige, der svarer til de før Loven af 7. Maj 1937 gældende Takster for 66-aarige; Personer, der under Loven af 1927 har oppebaaret Aldersrente efter Taksterne for 67- og 68-aarige, skal oppebære Renten efter Folkeforsikringslovens Takster for 67-aarige, der svarer til de før Loven af 7. Maj 1937 gældende Takster for 68-aarige.

En saadan Ændring af Grundbeløbene vil overflødiggøre Opstillingen af de foran nævnte særlige Tabeller for „tidligere Aldersrentenydere“, og de Forskelligheder i Rentebeløbene, der fremkommer ved, at de paagældende Rentenyderes Grundbeløb nedsættes, erstattes som nævnt med særlige *Tillæg*, der svarer til den største *Forskel mellem Grundbeløbene* for Mænd, Kvinder og Ægtepar. I Hovedstaden udgør disse Tillæg for Rentenydere, der har opsat Begæringens Indgivelse til det 66de, 67de eller 68de Aar, henholdsvis 33 Kr.,